

Afscheidswedstrijd PIM RATERINK, 15 juni 1991.

De wedstrijd van vanavond heeft een wat bijzonder karakter. De teams zijn daarom uiterst creatief samengesteld.

Naast het team dat bij de aanvang van het afgelopen seizoen aantrad treed ook een deel van de nieuwe formatie aan. Maar wat vooral de aandacht trekt is het team van de Old Stars. Spelers en trainers van weleer betreden nog een keer het strijdperk om op aantrekkelijke wijze hun waardering voor Pim te onderschrijven.

Vanavond komen binnen de lijnen:

Rob van Leen: Hij speelde tussen '84 en '87 in Doetinchem. Hij is de enige wetenschapper die ooit bij Orion heeft gespeeld. Enige jaren geleden verwierf hij de doctors titel, niet in het volleybal maar iets in de bio-technologie. Rob was een mid-speler van niveau, maar opslaan ging het beste onder het net door.

Arko Kulder: Viel tussen '83 en '87 aan. Hij was een man van 12 ambachten en 13..... Deze kwaliteit bracht hem bij veel clubs. Hij lijkt nu wat rustiger, nu hij bij Kuipers Zwolle speelt. Zijn opmerkelijkste prestatie is dat hij ooit de fiets van Gerard Wesselink heeft laten stelen.

Norbert Meyer: Deze gentlemen moest tussen '77 en '84 veel op de bank zitten. Omdat het volleybal van 4-2 naar 5-1 veranderde voorkwam Pim dat de tweede spelverdeler weinig in het veld kwam. Norbert was bekend om zijn typische zuinige humor, en omdat zijn vrouw Pauline hem altijd zeer luidruchtig steunde.

Coen Harbers: Deze grapjas heeft ongeveer drie jaar, tot '87 vaak de stemming in het veld en de kleedkamer bepaald. Hij was een verdienstelijk speler, die altijd de aandacht wist te trekken door in de meest uitzonderlijke auto's te rijden.

Gaby Salterelli: Ja, hij stal van menig Orion aanhanger het hart. Als spelverdeler heeft hij, tussen '80 en '85, Pim de nodige concurrentie aangedaan. Hij heeft de nodige partijen in het Argentijnse nationale team gespeeld en werd ook daar als bal-virtuoos en onnavolgbare verdediger gewaardeerd.

Koos Mendels: Tot 1980 speelde deze Dinxperloer in het eerste. Later werd hij trainer van Heren 1 en Dames 1. Een grote moppentrommel was hij, en was vooral tijdens EC-uitwedstrijden niet te stuiten. In Modena slaagde hij er zelfs in om Bert Broens te laten blozen, en dat zegt wat.

Leo Groeneveld: Twee jaar als trainer actief in de jaren '84 tot '86. Heeft nooit de status van Don Leo kunnen bereiken, maar was wel altijd bezig met volleybal. Hij had een goed contact met de spelers, zo goed zelfs dat ze wel eens met hem aan de haal gingen. Hij is overigens een van de weinige trainers die het, als gevolg van een blessure, een tijdje zonder Pim heeft moeten doen.

René Striekwold: Tot ongeveer 1978 speelde hij een rol bij de heren, maar vondt zijn heil later bij de dames. Hij heeft samen met Pim veel promoties mee gemaakt. De grootste prestatie van René is dat hij, natuurlijk als trainer, met Dames 1 het nationaal kampioenschap wist te behalen. Nu is zijn naam verbonden met Longa.

Rob Raterink: Weg, terug, weg, terug. De jongste telg uit de Raterink familie. Als mid-speler heeft hij altijd in de schaduw van Pim en zwager George de Jong gestaan. Hij bleef daardoor onopvallend maar nuttig. Minder opvallend was hij na een bekerwedstrijd toen hij Peter Murphy groen en geel schold. In 1982 ging hij als fysiotherapeut naar Zwitserland en speelde bij Luzern. Na een auto-ongeluk is hij nooit meer de oude geworden. Is nu gestopt met de actieve wedstrijd sport.

En wie zijn er dan verder nog:

Gerard Wesselink, Marijn van Schaik, Fred Wellink en Erik Korteling. Zij staan bij een ieder nog vers in het geheugen omdat van hen is nog maar net afscheid genomen.

en ook de formatie voor het nieuwe seizoen: **Emiel te Dorsthorst (geblesseerd), Michel Megens, Frank Kemperman, Ger Penning, Pieter Hoekstra, Martijn Wildschut, Marcel Poorts, Arend Hordijk, en Michel Kuipery.** Alleen Peter Roelofsen is door vakantie afwezig.

Als coaches treden aan **Adrie de Wilde en Leo Groeneveld.**

De scheidsrechters zijn: **1e Ruud Hofland** (speciaal terug gekomen van zijn buitenverblijf bij Centre Parcs) en **2e Theo Besselink.**

Afscheid nemen van Pim:

We nemen afscheid van een man die niet voor niets Mister Orion genoemd wordt. Hij heeft zijn hele volleybal leven bij die club doorgebracht. Sinds 1969 heeft hij onafgebroken, zelfs de dagen dat hij door blessures niet kon spelen zijn te verwaarlozen, de Orion kleuren verdedigd. Na 15 jaar eredivisie, waarin hij ongeveer 750 wedstrijden speelde (inclusief 146 voor het nationale team), vindt hij het genoeg. Met zijn lengte van 1.86 mag hij dan in de huidige termen wat onder de maat zijn, in het veld maar zeker ook daarbuiten was hij dat niet. Pim is Orion trouw gebleven ook al hebben veel clubs aan hem getrokken. Ooit werd hij genoemd als opvolger van Jan Clardey bij Starlift/Voorburg toen deze laatste in ongenade viel bij coach Pierre Mathieu. Maar Pim bleef tot en met vandaag als speler bij de club. Volgend seizoen komt hij terug als assistent trainer van het eerste heren team, waarmee hij de club trouw blijft.

Pim heeft een rijke staat van dienst:

- hij begon in 1969 bij Orion te spelen
- in '74-'75 werd zijn team kampioen in de derde divisie
- in '75-'76 kampioen in de tweede divisie
- in '76-'77 kampioen eerste divisie
- sindsdien onafgebroken eredivisie.
- drie keer haalde hij de finale voor de NeVoBo beker
- op 26 december 1978 wonnen ze die beker
- van 1977 tot 1985 was hij spelverdeler van het nationale team
- en vooral in de laatste jaren was hij daar in felle concurrentie gewikkeld met Avital Selinger
- in '84/'85 werd Pim tweede, na Avital, op de lijst van beste volleybal spelers van het jaar
- de rij van Europa-cup wedstrijden is nauwelijks te tellen. De beste prestatie dateert uit het seizoen '83/'83 toen de finale om de EC-3 werd bereikt.
- onderscheiden door het Leo van de Kar Fonds, kreeg een uitnodiging om naar de Olympische Spelen in Montreal (Canada) te gaan.
- onderscheiden met de "Zilveren Walmolen" door de gemeente Doetinchem
- en op 15 juni 1991 neemt Pim afscheid als actief speler.